

“Tajemnica Wielkiego Czwartku”

Powinniśmy przyswoić sobie i do siebie odnosić słowa Jezusa: *desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum* – gorąco pragnąłem spożyć tę paschę z wami.

17 kwietnia

W żaden sposób nie moglibyśmy lepiej okazać swego najwyższego zainteresowania i umiłowania Najświętszej Ofiary, niż przestrzegając starannie nawet najdrobniejszych obrzędów,

zalecanych przez mądrość Kościoła. A poza miłością powinna przynaglać nas konieczność upodobnienia się do Jezusa – nie tylko w tym, co wewnętrzne, lecz także w tym, co zewnętrzne. Powinniśmy poruszać się – po rozległych przestrzeniach chrześcijańskiego ołtarza – z rytmem i harmonią właściwym posłusznej świętości, która utożsamia się z wolą Oblubienicy Chrystusa, to znaczy z wolą samego Chrystusa. (*Kuźnia*, 833)

Było to przed Świętem Paschy. Jezus wiedząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiłowawszy swoich na tym świecie, do końca ich umiłował. Ten werset św. Jana zapowiada czytelnikowi jego Ewangelii, że tego dnia wydarzy się coś wielkiego. Jest to serdeczne i wzruszające wprowadzenie, podobne do tego, jakie zamieszcza w swoim opisie św. Łukasz: gorąco pragnąłem – mówi Pan – spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał.

Na początek poprosimy Ducha Świętego, żeby od tej chwili przygotowywał nas do zrozumienia każdego słowa i każdego gestu Jezusa: ponieważ chcemy żyć życiem nadprzyrodzonym, ponieważ Pan ukazał nam swoje pragnienie oddania się nam jako pokarm dla dusz i ponieważ uznajemy, że tylko On ma *słowa życia wiecznego*.

Wiara sprawia, że wyznajemy wraz z Szymonem Piotrem: *myśmy uwierzyli i poznali, że ty jesteś Świętym Boga*. I to ta wiara, złączona z naszą pobożnością, w tych najważniejszych chwilach prowadzi nas do tego, by naśladować odwagę Jana: zbliżyć się do Jezusa i położyć głowę na piersi Mistrza, który gorąco miłował swoich – właśnie to usłyszeliśmy – i miał ich umiłować do końca.

Wszystkie ludzkie słowa okazują się ubogie, kiedy starają się wyjaśnić, chociażby w przybliżeniu, tajemnicę

Wielkiego Czwartku. Nietrudno jednak wyobrazić sobie przynajmniej częściowo uczucia Serca Jezusowego w czasie tego wieczoru, ostatniego który spędził z swoimi przed ofiarą Kalwarii. (*To Chrystus Przechodzi*, nr 83)

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/dailytext/
tajemnica-wielkiego-czwartku/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/dailytext/tajemnica-wielkiego-czwartku/)
(12-08-2025)